

Marcu Aureliu pentru aședarea de străini între Români Daciei produce óre-și care influință asupra limbei române. Aci vedem că chiar cam de la început *limba romană rustică* trebuia să se moduleze, să-și croiască o altă direcțiune.

Cu mórtea lui Marcu Aureliu la anul 180 peri fericirea Romei și prin urmare începura dăilele de vijelie și pentru Dacia lui Traian. Români în ast-fel de casuri erau siliți a-și elupta existența lor. La neîncetatele năvăliri ale barbarilor asupra-le trebuia să pună peptu, să vegheze ca sentinele neadormite. Sub imperatorul Valerian (an. 253—260), incurg ordele barbare cu *multimea* în mânósele câmpii ale Românilor 1). Neînterupt se succed Carpii, Goții și Vandalii, Hunii, Longobardi, Gepidi, Avarii, Pecenegii, Cumani,..... și mai târziu Bulgarii, Ungurii, Mongolii și Tatarii etc...

Unele din aceste seminții fiind respinse, se pierdură. Altele năvăliau în loc. Sub Aurelian (an. 270—275), vedem slăbirea imperiului Romei. Multele resbele grele aduc

1) *Petru Maior* «Istoria pentru începutul Românilor din Dacia.»